

21e zondag door het jaar C
24 augustus 2025
M. Assumpta

Eerste lezing (Jes., 66, 18-21)
Uit de profeet Jesaja

Toen het volk van God vele jaren ballingschap achter de rug had,
sprak God door de mond van de profeet Jesaja de volgende troostvolle woorden:
'Ik zal komen, en alle volkeren bijeenroepen.
Ze zullen mij zien in al mijn kracht.
En dan zal ik hen een teken geven.
Ik zal de overlevenden van mijn volk uitzenden naar de verre landen,
die mijn naam nog nooit hebben gehoord
en mijn heerlijkheid nog niet hebben gezien.
En zij zullen hen over mij vertellen.
Dan zullen velen uit die volken als broeders met hen meekomen,
om mij – de Heer – te eren.
Ze zullen komen op paarden en wagens,
op huifkarren, muildieren en draagstoelen,
naar mijn heilige berg Jeruzalem.
Het zal zijn als brachten de kinderen van Israël
de vaten met hun offergaven naar het huis van de Heer.
En ook uit deze mensen zal ik priesters en levieten kiezen.'
Zo spreekt de Heer.

Tweede lezing (Heb., 12, 5-7. 11-13)
Uit de brief aan de Hebreeënen

Zusters en broeders,
zijn jullie het al vergeten hoe jullie in de schrift
aangesproken worden als kinderen?
Daar waar geschreven staat:
'Kind, leg de terechtwijzing van de Heer niet naast je neer,
laat je door zijn straf niet ontmoedigen.
Want als de Heer iemand terechtwijst,
is het omdat hij van hem houdt.
En als hij iemand straft is het omdat hij hem als zijn kind erkent.
Dat moeten jullie aanvaarden, het draagt bij tot jullie opvoeding.
God behandelt jullie als zijn kinderen.
En ieder kind wordt wel eens door zijn vader gestraft.
Tucht is nooit prettig op het moment zelf.
Het valt zwaar tegen.
Maar op lange termijn brengt ze rijke vrucht op
van vrede en gerechtigheid
aan al wie zich door haar lieten vormen.
Daarom, steek je handen uit, strek je benen,
en sla de rechte weg in.
Het is als met een gebroken been of arm,
dat laat je ook niet helemaal stuk gaan,
maar je zorgt dat het geneest.

Evangelie (Lc., 13, 22-30)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus was op weg naar Jeruzalem.
 In de steden en de dorpen, waar hij doortrok sprak hij de mensen toe.
 Eens vroeg iemand aan hem:
 'Heer, de redding waar jij over spreekt:
 is dat voor enkele uitverkorenen, of is dat voor velen?'
 En Jezus zei:
 'Doen jullie allen jullie best om binnen te komen,
 want de deur is nauw,
 en velen zullen proberen binnen te geraken,
 maar het zal hen niet lukken.
 Er komt een moment dat de Heer van het huis de deur zal dichtdoen,
 en wie dan niet binnen is, zal buiten moeten blijven.
 Jullie zullen dan op de deur bonzen, en roepen:
 'Heer, doe open'
 maar hij zal antwoorden:
 'Ik ken jullie niet. Vanwaar komen jullie?'
 Dan zullen jullie zeggen:
 'Je kent ons toch: we hebben met je gegeten en gedronken,
 en in ons dorp heb je gepredikt.'
 Maar de Heer zal antwoorden;
 'Ik ken jullie niet.
 Jullie hebben gekozen voor het onrecht.
 Gaan jullie maar terug vanwaar jullie komen.'
 En wees gerust dat jullie dan zullen jammeren en klagen,
 wanneer jullie Abraham en Isaak en Jakob
 en alle profeten in het huis van God zullen zien,
 terwijl jullie eruit werden gegooid.
 En wat meer is:
 ze zullen dan komen van het oosten en het westen,
 van het noorden en het zuiden,
 en mee aan tafel mogen gaan in dat huis van God.
 Ja, laatsten zullen eersten zijn,
 en eersten zullen laatsten zijn.'

Homilie

Z en B,
 Een maand geleden overleed in Parijs de vroegere aartsbisschop kardinaal André Vingt-Trois.
 Ik weet niet of dit nieuws tot jullie is doorgedrongen. Het zou zelfs kunnen dat zijn naam jullie niets zegt.
 Anders toch wel een heel speciale naam: Vingt-Trois, Drieëntwintig.
 Als men hem daarnaar vroeg, antwoordde de kardinaal dat één van zijn voorouders een vondeling was, en dat ze hem gevonden hadden op de 23ste van een bepaalde maand.
 Hij was er niet beschaamd over om dat te vertellen, want hij was een bescheiden en eenvoudig man.
 Hij straalde menselijke warmte en nabijheid uit,
 was een bruggenbouwer tussen gelovigen en niet-gelovigen,
 had gevoel voor humor,
 en had een groot hart voor kwetsbaren en kansarmen. Regelmatig nodigde hij daklozen uit om met hem eucharistie te vieren in de Notre Dame.
 In 2008, een heel strenge winter, richtte hij de actie 'Hiver Solidaire' op om de parochies van zijn bisdom aan te zetten de deuren van hun parochielokalen en kerken open te stellen als opvangplek voor daklozen.

Op zijn begrafenis citeerde de huidige aartsbisschop van Parijs, Mgr Ulrich, de volgende uitspraak van hem: *‘Als de kerk hoopt iets te kunnen bijdragen aan onze wereld, dan zal het niet zijn door schone woorden en krachtige uitspraken, maar door het getuigenis van de christenen in hun manier van leven. En als de christenen niet in staat zijn dat getuigenis te geven, dan klinken hun woorden misschien wel als een waarschuwing. Maar ze zullen niets veranderen.’*

Toen hij de pensioenleeftijd had bereikt, heeft hij in een van zijn laatste homilieën nog tot zijn priesters gezegd: *‘Onze vreugde en ons geluk bestaan er niet in te doen wat we graag doen, of wat we best kunnen. Het is te doen wat God van ons verwacht, daar waar we leven, en in de concrete omstandigheden waarin we terecht zijn gekomen.’*

Z en B,

Het was voor kardinaal Vingt-Trois duidelijk dat het nutteloos is te spreken of te preken over het Rijk Gods, als we dat niet zelf opbouwen, daar waar we leven, en in de concrete omstandigheden waarin we terecht zijn gekomen.

Zo mogen we ook de evangelielezing van deze zondag begrijpen: het is van geen tel dat we tot Jezus kunnen zeggen: ‘we hebben naar je geluisterd, en we zijn met je aan tafel gegaan’, als we niet gedaan hebben wat God van ons verwacht, daar waar we leven, en in de concrete omstandigheden waarin we terecht zijn gekomen.

Het Rijk Gods, de hemel, waar we deel kunnen krijgen aan Gods liefde, is niet in de hoogte, en niet ver hiervandaan. Het is hier en nu, daar waar mensen doen wat God van hen verwacht, in de concrete omstandigheden, waarin ze terecht zijn gekomen.

Het komt er dus voor christenen niet op aan om de hemel te verdienen, maar wel om de hemel op aarde te brengen.

En als Jezus zegt: ‘de deur is nauw, en velen zullen proberen binnen te geraken, maar het zal hen niet lukken’, zou hij daar niet mee bedoelen dat dit geen gemakkelijke opgave is? Er is zoveel dat ons doet kiezen voor een andere weg. Zoals we momenteel op wereldvlak mijlenver afstaan van een hemel op aarde.

Nochtans roepen de hoofdrolspelers in het gruwelijk wereldgebeuren geregeld de steun van God af, en pakken ze graag uit met bijbelcitaten.

Maar we mogen er van op aan dat God tot hen zegt: ‘Ik ken jullie niet. Jullie hebben gekozen voor het onrecht. Gaan jullie maar terug vanwaar jullie komen.’

Het zullen anderen zijn die komen van het oosten en het westen, van het noorden en het zuiden, die mee aan tafel mogen gaan in het huis van God.

Het zullen diegenen zijn die Gods liefde waar maken, daar waar ze leven, en in de concrete omstandigheden waarin ze terecht zijn gekomen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

